

[Gert Petersen]

nemlige for, når man tænker på det elendige kompromis, som kunne være kommet ud af det.

Vi i SF vedkender os vore socialistiske mål, som vi vil nå ad demokratisk vej. Jo større indflydelse lønarbejderne, dvs. arbejdere, teknikere og funktionærer, opnår på produktionen, og jo større indflydelse den brede befolkning opnår på de afgørende økonomiske beslutninger, også i erhvervslivet, desto mere fuldkomment bliver demokratiet, desto bedre fungerer samfundet. Og jo mere samfundet må støtte erhvervslivet – det må samfundet åbenbart – desto mere må erhvervslivets ejendomsformer og ledelsesstruktur demokratiseres. Det er indlysende for os som socialister.

En styrkelse af lønmodtagerfondene er én blandt flere veje til at nå disse mål. Men hvis man på forhånd giver afkald på at opnå bestemmende indflydelse, er vejen jo blokeret, så er der ikke lys for enden af tunnelen.

Nuvel, et lille lys er der nok alligevel. Vi havde jo en debat i går, og heraf fremgik, at Socialdemokratiet ikke har bundet sig til, at det skal være sådan for tid og evighed, men at det tværtimod er indstillet på at få ophævet denne bestemmelse, så snart der er skabt et nyt flertal. Og jeg garanterer for, at det arbejderflertal skal blive skabt, og at denne bestemmelse skal blive ophævet.

Hvor befinder vi os så nu politisk? Det er spørgsmålet. Har Socialdemokratiet brudt med arbejderflertalslinjen og allieret sig med den borgerlige regering? Socialdemokraterne siger nej, men de borgerlige siger faktisk næsten ja, når de har ordet heroppefra.

I hvert tilfælde: Socialdemokratiet har forhandlet med regeringen og opnået nogle pæne resultater for nogle af de dårligst stillede på selve finansloven. Det er godt. Men de har altså også indgået nogle bedøvende traditionelle aftaler med regeringen om den økonomiske politik, og det er mindre godt, synes vi. Ja, vi synes, at en del af det er skidt. Alternativet til det borgerlige styre er vel ikke at trække videre i bedøvende traditionelle baner. Det er det i hvert tilfælde ikke for Socialistisk Folkeparti.

Derfor spørger vi, om Socialdemokratiet er på vej væk fra det perspektiv, der hedder et arbejderflertal og dermed den alternative politik. Det behøver ikke at være tilfældet. Måske er motivet det enkle, at man vil undgå et valg nu

og så få det bedst mulige – som man siger, og det er ikke altid særlig godt – ud af situationen.

Når den socialdemokratiske næstformand Nyrup Rasmussen siger, at nu er vi på banen – som om det var noget nyt – så er det svært at tolke det som andet end et tilsagn om fortsat banesamarbejde med den regering, der også befinder sig på banen. Men heroverfor står partiformand Svend Auken om, at Socialdemokratiet stadig er i klar opposition. Jeg vil da også sige, at de mange forsikringer, der efterhånden er afgivet om, at Socialdemokratiet ikke er bundet ud over næste valg af de aftaler, der er indgået, peger i den retning. Jeg håber, at det er den rigtige tolkning.

Under alle omstændigheder får vi syn for sagn i den nærmeste fremtid. Jeg har forstået, at Socialdemokratiet er indstillet på, at vi skal bruge alternative flertal i sager som betalt frihed til uddannelse og medarbejderforvaltning og lønmodtagerinvesteringer. Det tager jeg som et positivt tegn. Vi får så se, om Socialdemokratiet også er indstillet på at samarbejde med os om andre store sager, f.eks. tryghedsreformen, uddannelses tilbud til de arbejdsløse, fastholdelse af den alternative sikkerhedspolitik og måske også på lidt længere sigt en regulær nedrustningsproces.

Det er vores ufravigelige mål, at der skabes et andet flertal, som skal præstere en politik, der er et reelt alternativ til den borgerlige, herunder også ændre en række nugældende love, indbefattet nogle af dem, der vedtages i morgen.

Det er ikke en partiegoistisk hensigt. Jeg er overbevist om, at denne målsætning svarer til holdningen i meget store dele af befolkningen, inklusive de fleste socialdemokrater. De vil, at vi skal fastholde målsætningen: et andet flertal, en anden politik, og at vi skal styre uden om bindinger til den borgerlige klassepolitik, hvis inderste væsen er uforanderligt.

Derfor er SF, så længe det alternative flertal ikke er skabt, i klar opposition til regeringen. Det er Socialdemokratiet også, siger hr. Svend Auken. Jeg synes, at hans oppositionsrolle er blevet lidt uklar i disse dage. Men jeg håber, at der er tale om en parentes. Jeg vil hellere tage hr. Svend Auken på ordet, når han siger: Vi er fortsat i klar opposition. Og derfor: Lad os i de kommende måneder vise, at denne opposition i fællesskab kan præstere konstruktive og overbevisende modspil til det borgerlige styre.